

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 91/2541

นาย ประชา มา สิ้นหน้ กับพวกโจทก์ บริษัท พีทีพี แลนด์ จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 194, ป.พ.พ. มาตรา 213, ป.พ.พ. มาตรา 222, ป.พ.พ. มาตรา 369, ป.พ.พ. มาตรา 386, ป.พ.พ. มาตรา 388, ป.พ.พ. มาตรา 456

ย่อ / หลักกฎหมาย

หลังจากจำเลยทำสัญญาจะซื้อขายที่ดินกับโจทก์แล้วแม้ได้มีการเจรจาขอซื้อที่ดินคืน แต่เมื่อไม่สามารถตกลงกันได้สัญญาจะซื้อขายที่ดินจึงยังมีได้ถูกยกเลิกต่อกันแล้วโดยปริยาย เมื่อจำเลยไม่ปฏิบัติตามสัญญาจำเลยจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญา จำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาจะซื้อขายที่ดินพิพาทแล้วตั้งแต่วันที่ก่อนถึงวันกำหนดโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน จำเลยย่อมไม่มีสิทธิบังคับให้โจทก์ปฏิบัติตามสัญญา แต่คงเป็นสิทธิของโจทก์ฝ่ายเดียวที่จะบังคับตามสัญญา แม้ในวันกำหนดโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโจทก์ที่ 1 จะไม่ไปรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินก็ตาม ตามสัญญาจะซื้อขายที่ดินฉบับพิพาทระบุไว้ว่า ถ้าจำเลยผิดสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใด ต้องคืนเงินมัดจำตามสัญญานี้ให้แก่โจทก์ทันที และยินยอมให้โจทก์ฟ้องบังคับให้จำเลยปฏิบัติตามสัญญานี้ได้ เมื่อปรากฏว่าจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาตั้งแต่วันที่ก่อนถึงวันกำหนดโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ดังนั้น การที่โจทก์ไปรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินและจะชำระราคาที่ดินส่วนที่เหลือ โดยนำเงินมัดจำที่จำเลยจะต้องคืนแก่โจทก์ฐานผิดสัญญามาหักออกก่อน จึงไม่ทำให้โจทก์เป็นฝ่ายผิดสัญญาและจำเลยจะต้องชำระค่าเสียหายให้โจทก์อันเกิดขึ้นจากการที่จำเลยไม่โอนขายที่ดินให้โจทก์และค่าเสียหายของโจทก์ในการที่จะต้องว่าจ้างทុบอาคารบนที่ดิน เพราะหลังจากทำสัญญาจะขายที่ดินให้โจทก์แล้ว จำเลยเคยติดต่อขอซื้อที่ดินกลับคืนในราคาที่สูงกว่าที่จำเลยตกลงจะขายให้โจทก์หลายครั้งแต่ตกลงกันไม่ได้ และจำเลยทราบว่า โจทก์ซื้อที่ดินจากจำเลยเพื่อจะสร้างอาคารชุด ซึ่งค่าเสียหายดังกล่าวเป็นค่าเสียหายโดยตรงและจำเลยทราบดีอยู่แล้ว จำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาจะซื้อขายที่ดิน จำเลยจึงไม่มีสิทธิบอกเลิกสัญญาและรับเงินมัดจำ การบอกเลิกสัญญาและรับเงินมัดจำของจำเลยจึงไม่มีผลและในกรณีที่จำเลยไม่อาจขายที่ดินให้โจทก์ได้ จำเลยก็ไม่มีสิทธิยึดเงินมัดจำไว้ได้ต้องคืนเงินมัดจำพร้อมด้วยดอกเบี้ยให้แก่โจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสองฟ้องว่า โจทก์ที่ 1 เป็นผู้เริ่มก่อการและเป็นผู้ถือหุ้นของโจทก์ที่ 2 โจทก์ที่ 2 เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด มีโจทก์ที่ 1 เป็นกรรมการมีอำนาจกระทำการแทนโจทก์ที่ 2 เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2533 จำเลยทำสัญญาจะขายที่ดินโฉนดเลขที่ 34929, 34930, 34931, 34992, 34993, 34994, 37332 และ 107998 เนื้อที่รวม 4 ไร่ 20 ตารางวา รวมทั้งหม้อแปลงไฟฟ้า เครื่องบินพร้อมอุปกรณ์สื่อสาร เครื่องปรับอากาศ และส่วนประกอบต่าง ๆ ของเครื่องบินให้โจทก์ที่ 1 ในราคา 125,000,000 บาท จำเลยได้รับเงินมัดจำไว้แล้ว 37,500,000 บาท เงินส่วนที่เหลือ 87,500,000 บาท โจทก์ที่ 1 จะชำระให้จำเลยในวันที่ 31 มกราคม 2534 อันเป็นวันจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ณ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางกะปิ จำเลยตกลงจะรื้อถอนและทุบสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินที่ตกลงจะขายให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤศจิกายน 2533 และจะส่งมอบการครอบครองที่ดินให้โจทก์ที่ 1 ในเดือนธันวาคม 2533 สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ 34994 ซึ่งมีเนื้อที่ 3 งาน 19 ตารางวา จำเลยถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินร่วมกับผู้อื่น จำเลยตกลงโอนกรรมสิทธิ์

เฉพาะส่วนของจำเลยให้โจทก์ที่ 1 ในวันจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ดินส่วนที่เหลือซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้อื่นเนื้อที่ 40ตารางวา จำเลยตกลงโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่โจทก์ที่ 1 ในเดือนกันยายน 2535 โดยให้โจทก์ที่ 1 กั้นเงินที่จะต้องชำระในวันจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ไว้ 1,500,000 บาท และให้โจทก์ที่ 1 จ่ายเงินจำนวนนี้ในวันที่โจทก์ที่ 1 ได้รับโอนที่ดินส่วนดังกล่าวการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินจำเลยยอมให้โจทก์ที่ 1 หรือผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแทนโจทก์ที่ 1 ได้หากจำเลยผิดสัญญาจะซื้อจะขายข้อหนึ่งข้อใดยอมให้โจทก์ที่ 1 ปรับเป็นเงิน 37,500,000 บาท โดยจำเลยจะต้องคืนเงินมัดจำตามสัญญาจะซื้อจะขายแก่โจทก์ที่ 1 และยินยอมให้โจทก์ที่ 1 พ้องบังคับให้จำเลยปฏิบัติตามสัญญาจะซื้อจะขาย และยินยอมชดเชยค่าเสียหายทั้งปวงที่เกิดขึ้นแก่โจทก์ที่ 1 สำหรับที่ดินแปลงที่โจทก์ที่ 1 ทำสัญญาจะซื้อจากจำเลยนี้ โจทก์ที่ 1 ประสงค์ให้โจทก์ที่ 2 เป็นผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแทน แต่ปรากฏว่าเมื่อถึงเดือนพฤศจิกายน 2533 จำเลยไม่รื้อถอนหรือทุบสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินแปลงที่ทำสัญญาจะขายให้โจทก์ที่ 1 และไม่อาจส่งมอบการครอบครองที่ดินให้โจทก์ที่ 1 ได้ โจทก์ที่ 1 จึงให้ทนายความมีหนังสือถึงจำเลยให้คืนเงินมัดจำ 37,500,000 บาทพร้อมดอกเบี้ยและให้จำเลยรื้อถอนหรือทุบสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินให้แล้วเสร็จก่อนวันที่ 31 มกราคม 2534 จำเลยได้รับหนังสือแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตาม ในวันที่ 31 มกราคม 2534 โจทก์ทั้งสองได้เตรียมเงินไปชำระค่าที่ดินให้จำเลย แต่จำเลยไม่อาจจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้โจทก์ทั้งสองได้และจำเลยไม่ได้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากที่ดินตามที่ได้ตกลงไว้ จำเลยจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญา ทำให้โจทก์ทั้งสองได้รับความเสียหาย ขอให้บังคับจำเลยจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมทรัพย์สินอื่นที่ทำสัญญาจะขายให้แก่โจทก์ที่ 1 และหรือโจทก์ที่ 2 โดยปลอดภาระผูกพันหรือการจำยอมใด ๆ โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าธรรมเนียมค่าภาษีอากรและภาษีเงินได้หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาค่าพิพาทค่าแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ให้จำเลยชำระค่าปรับโดยคืนเงินมัดจำพร้อมดอกเบี้ยรวมเป็นเงิน 38,994,863 บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของเงินมัดจำจำนวน 37,500,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสอง ให้จำเลยชำระค่าสถาปนิกและวิศวกรและค่าใช้จ่ายในการวางโครงการพัฒนาที่ดินกับค่ารื้อถอนสิ่งปลูกสร้างรวม 3 รายการ รายการละ 1,000,000 บาทรวมเป็นเงิน 3,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสองให้จำเลยชำระค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสอง 8,200,000 บาท และค่าเสียหายอีกวันละ 82,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจำเลยจะจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแก่โจทก์ที่ 1 และหรือโจทก์ที่ 2 ให้จำเลยรับชำระราคาที่ดินส่วนที่เหลือจากโจทก์ทั้งสองจำนวน 87,500,000 บาท โดยหักเงินค่าที่ดินส่วนบุคคลที่บุคคลภายนอกถือกรรมสิทธิ์รวมกับจำเลยในที่ดินโฉนดเลขที่ 34994 จำนวน 1,500,000 บาท กับค่าเสียหายที่จำเลยจะต้องชดเชยแก่โจทก์ทั้งสองดังกล่าวข้างต้นออกเสียก่อน หากจำเลยไม่อาจจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่โจทก์ที่ 1 และหรือโจทก์ที่ 2 ได้ให้จำเลยคืนเงินมัดจำพร้อมดอกเบี้ยรวมจำนวน 38,994,863 บาท และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของเงินมัดจำ 37,500,000 บาทนับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ และชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้งสองอีก 250,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 12 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จจำเลยให้การว่า โจทก์ที่ 1 ตกลงไม่ถือเอาเหตุที่จำเลยไม่รื้อถอนและทุบสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินเป็นข้อสาระสำคัญและถือเป็นเหตุผิดสัญญาและโจทก์ที่ 1 ยังได้แจ้งให้จำเลยระงับการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างเนื่องจากโจทก์ที่ 1 กำลังเสนอขายที่ดินแปลงที่ทำสัญญาจะซื้อจากจำเลยให้บุคคลภายนอกหากบุคคลภายนอกซื้อที่ดินรวมทั้งสิ่งปลูกสร้างจะทำให้ได้ราคาสูง

ขึ้น หลังจากโจทก์ที่ 1 ไม่สามารถขายต่อได้แล้วจึงได้แจ้งให้จำเลยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ตามสัญญาจะซื้อจะขายหาได้กำหนดให้จำเลยส่งมอบการครอบครองที่ดินให้โจทก์ที่ 1 เข้าครอบครองไม่เพียงแต่ให้สิทธิโจทก์ที่ 1 เพื่อเข้าไปรังวัดตรวจสอบเนื้อที่เพื่อประโยชน์ในการวางแผนผังโครงการของโจทก์ที่ 1 เท่านั้น ซึ่งจำเลยก็ไม่เคยขัดขวาง จำเลยจึงไม่ได้เป็นฝ่ายผิดสัญญา เมื่อถึงวันที่ 31 มกราคม 2534 จำเลยได้ไปที่สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางกะปิ เพื่อจะโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้โจทก์ที่ 1 แต่โจทก์ที่ 1 กลับจะชำระราคาที่ดินให้จำเลยเพียง 50,000,000 บาท ซึ่งไม่ครบตามจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้ในขณะทำสัญญาถือว่าโจทก์ที่ 1 เป็นฝ่ายผิดสัญญา จำเลยจึงบอกเลิกสัญญาและรับเงินมัดจำ สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับเบี้ยปรับฐานผิดสัญญา โจทก์ที่ 1 จึงไม่มีสิทธิเรียกเบี้ยปรับจากจำเลย สำหรับโจทก์ที่ 2 ไม่ใช่คู่สัญญาตกลงจะซื้อที่ดินจากจำเลย โจทก์ที่ 2 ไม่มีนิติสัมพันธ์ใด ๆ กับจำเลยจึงไม่มีอำนาจฟ้องบังคับให้จำเลยปฏิบัติตามสัญญาและเรียกค่าเสียหายจากจำเลยขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยไปทำสัญญาซื้อขายที่ดินกับโจทก์ที่ 1 โดยมีเงื่อนไขตามที่ได้ตกลงกันไว้ในสัญญาจะซื้อจะขายฉบับวันที่ 28 กันยายน 2533 และรับชำระเงินค่าที่ดินจำนวน 87,500,000 บาท จากโจทก์ที่ 1 โดยให้หักเงินค่าทុบอาคารบนที่ดินจำนวน 500,000 บาท ออกจากราคาที่ดินที่โจทก์ที่ 1 จะชำระให้จำเลย หากจำเลยไม่ไปให้ถือเอาคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาแทน ถ้าจำเลยไม่อาจขายที่ดินให้โจทก์ที่ 1 ได้ ให้คืนเงินมัดจำพร้อมดอกเบี้ยจำนวน 38,994,863 บาท และชำระดอกเบี้ยจากต้นเงิน 37,500,000 บาท ในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้ชดใช้ค่าเสียหายจำนวน 20,000,000 บาท แก่โจทก์ที่ 1 คำขออื่นของโจทก์ที่ 1 นอกจากนี้ให้ยกฟ้องโจทก์ที่ 2 โจทก์ทั้งสองและจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2533 โจทก์ที่ 1 และจำเลยทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินกัน โดยจำเลยตกลงจะขายที่ดินของจำเลยจำนวน 8 โฉนดซึ่งอยู่ติดต่อกันเนื้อที่รวม 4 ไร่ 20 ตารางวา ให้โจทก์ที่ 1 ในราคารวม 125,000,000 บาท จำเลยได้รับเงินเป็นค้ำมัดจำการซื้อขายจากโจทก์ที่ 1 ไว้แล้ว 37,500,000 บาท เงินส่วนที่เหลืออีก 87,500,000 บาท ตกลงชำระให้ในวันที่ 31 มกราคม 2534 อันเป็นวันตกลงจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินกัน ณ สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางกะปิ และตามสัญญาจะซื้อจะขายดังกล่าวจำเลยตกลงจะทុบอาคารที่ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินที่จะขายให้เสร็จภายในเดือนพฤศจิกายน 2533 เมื่อถึงวันที่ 31 มกราคม 2534 ตัวแทนของโจทก์ที่ 1 มาพบจำเลยแจ้งว่าจะชำระราคาที่ดินให้จำเลยเพียง 50,000,000 บาท โดยอ้างว่าจำเลยผิดสัญญาไม่ยอมทុบอาคารที่ปลูกสร้างอยู่บนที่ดิน จำเลยต้องเสียค่าปรับและเมื่อหักค่าปรับออกจากค่าที่ดินแล้วเหลือเงินที่จะต้องชำระให้จำเลยอีกตามจำนวนดังกล่าวแต่จำเลยไม่ยินยอมโจทก์ทั้งสองและจำเลยจึงไม่อาจจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินกันได้คดีมีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยปัญหาประการแรกมีว่าจำเลยผิดสัญญาหรือไม่ ปัญหานี้จำเลยอ้างมาในฎีกาว่าแม้ว่าสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินตามเอกสารหมายเลข จ.7 ข้อ 5 จะระบุให้จำเลยทុบอาคารก่อสร้างให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤศจิกายน 2533 ก็ตาม แต่ข้อสัญญานี้ถูกยกเลิกต่อกันแล้วโดยปริยาย นับแต่มีการติดต่อขอซื้อที่ดินและให้ระงับการทុบอาคารในที่ดินไว้ก่อนศาลฎีกาเห็นว่าพยานหลักฐานที่จำเลยนำเสนอยังไม่พอฟังได้ว่าสัญญาที่ให้จำเลยทុบอาคารรื้อถอนให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤศจิกายน 2533 ถูกยกเลิกต่อกันแล้วโดยปริยาย เมื่อจำเลยไม่ปฏิบัติตามสัญญาจำเลยจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญา และเมื่อจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาแล้วก่อนวันกำหนดโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินจำเลยย่อมไม่มีสิทธิบังคับให้โจทก์ที่ 1 ปฏิบัติตามสัญญาคงเป็นสิทธิของโจทก์ฝ่ายเดียวที่จะ

บังคับตามสัญญา แม้ว่าในวันกำหนดโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินโจทก์ที่ 1 จะไม่ไปรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินก็ได้ เพราะว่าจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาอยู่ก่อนแล้ว และตามสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินเอกสารหมายเลข จ.7 ข้อ 6 ระบุไว้ว่าถ้าจำเลยผิดสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดต้องคืนเงินมัดจำตามสัญญานี้ให้แก่โจทก์ที่ 1 ทันที และยินยอมให้โจทก์ที่ 1 ฟ้องบังคับให้จำเลยปฏิบัติตามสัญญานี้ได้ดังนั้น การที่โจทก์ที่ 1 ไปรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินและจะชำระราคาที่ดินส่วนที่เหลือโดยนำเงินมัดจำที่จำเลยจะต้องคืนแก่โจทก์ที่ 1 ฐานผิดสัญญามาหักออกก่อน จึงไม่ทำให้โจทก์ที่ 1 เป็นฝ่ายผิดสัญญาไปด้วย ปัญหาต่อมามีว่า จำเลยจะต้องชำระค่าเสียหายให้โจทก์ที่ 1 เพียงใด ซึ่งมีค่าเสียหายอันเกิดขึ้นจากการที่จำเลยไม่โอนขายที่ดินให้โจทก์ที่ 1 สำหรับค่าเสียหายอันจะเกิดขึ้นจากการที่จำเลยไม่โอนขายที่ดินให้โจทก์ที่ 1 โจทก์ที่ 1 นำสืบว่า จะได้กำไรสุทธิในการนำที่ดินที่จะซื้อจากจำเลยไปพัฒนาทำประโยชน์เป็นเงิน 250,000,000 บาท จำเลยเองก็นำสืบว่าหลังจากทำสัญญาจะขายที่ดินให้โจทก์ที่ 1 แล้ว จำเลยเคยติดต่อขอซื้อที่ดินกลับคืนในราคาที่สูงกว่าที่จำเลยตกลงจะขายให้โจทก์ที่ 1 หลายครั้ง แต่ตกลงกันไม่ได้ และจำเลยยังเบิกความรับว่าโจทก์ที่ 1 ซื้อที่ดินจากจำเลยเพื่อจะสร้างอาคารชุดค่าเสียหายดังกล่าวจึงเป็นค่าเสียหายโดยตรงและจำเลยทราบดีอยู่แล้วโดยเฉพาะผลต่างของราคาที่ดินที่จำเลยขอซื้อคืนจากโจทก์ที่ 1 ที่ปรากฏจากคำเบิกความของพยานโจทก์และจำเลยก็มากกว่า 20,000,000 บาท ดังนั้น ที่ศาลล่างทั้งสองกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้ให้โจทก์ที่ 1 เป็นเงิน 20,000,000 บาท จึงชอบด้วยเหตุผลแล้วที่จำเลยฎีกาว่า โจทก์ที่ 1 เป็นฝ่ายผิดนัดชำระหนี้จำเลยได้บอกเลิกสัญญาและรับเงินมัดจำแล้ว จำเลยที่ 1 จึงไม่ต้องคืนเงินมัดจำพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ที่ 1 นั้นเมื่อจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญา จำเลยจึงไม่มีสิทธิบอกเลิกสัญญาและรับเงินมัดจำ การบอกเลิกสัญญาและรับเงินมัดจำของจำเลยจึงไม่มีผล และในกรณีที่จำเลยไม่อาจขายที่ดินให้โจทก์ที่ 1 ได้ จำเลยก็ไม่มีสิทธิยึดเงินมัดจำไว้ได้ เมื่อจำเลยไม่มีสิทธิได้รับเงินมัดจำ จำเลยจึงต้องคืนเงินมัดจำพร้อมด้วยดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ที่ 1 พิพากษายืน

องค์คณะ

ชวลิต ศรีสง่า · ไพโรจน์ คำอ่อน · วิเทพ ศิริพากย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/91/2541>